

vil fremkalde en bestemt Modsigelse imellem § 1 og § 14, kan jeg ikke finde det tilraadeligt, at vedtage det. Mod det Endringsforslag, der blev vedtaget ved forrige Behandling, og som nu afstillige ærede Medlemmer igjen søge at faae udstemt for at faae Loven retableret til den Stikkelse, hvori den kom fra Landstinget, har jeg ved forrige Behandling bestemt udtalt mig. Jeg er fuldt overbevist om, at hvis det foreliggende Lovforslag skal blive til Lov, maa det stee derved, at Loven retableres og vedtages i den Stikkelse, hvori den kom fra Landstinget. Det Spørgsmaal maa ærede Medlemmer klare for sig selv, om de ansee det for rigtigt, at Loven udkommer, eller ikke; thi ved Afgjørelsen af disse Endringsforslag afgjøres efter min Mening ogsaa Spørgsmaalet om den endelige Vedtagelse af Loven. — Jeg vil nu sige, at jeg med stor Rolighed skal paatage mig Ansvaret for den Lov, der maatte komme ud ved Tilslutning af dette Thing til Landstingets Afstemning; jeg gjør det med stor Rolighed, thi jeg kan ikke erkjende, at de Grunde, der ere hentede imod Loven derafra, at en Commission er nedsat, have nogen overveiende Betydning. Man siger jo: Ja, naar den nye Ordning kommer tilstede, skulle vi have ganske anderledes dygtige Kræfter til at bære denne Forsatning, navnlig fra Sagsførernes Side. Imod denne Indvending siger jeg: Denne Lov forringer ikke Betingelserne med Hensyn til Vedkommendes Qualificationer til at komme ind i Sagsførerstanden imod hvad der nu gjælder; tværtimod, den udvider eller gjør Prøven vanskeligere for dem, der ville naae det Trin, der er det høieste i Advocaturen, nemlig Høiesteretsadvocaturen. Prøven for Høiesteretsadvocaterne er ved den foreliggende Lov bleven forstærket, idet der nu forlanges Prøver i fire Sager, to criminelle og to civile. Det er saa at sige det eneste Trin af den nuværende Sagsførerstand, hvor der er givet Vedkommende Leilighed til at udvikle sig særlig for den mundtlige Procedure. Jeg paastaar altsaa, at Qualificationerne ikke ere forringede ligeoverfor den nu bestaaende Tilstand. Dernæst har man sagt: Nu faae vi en Masse af Sagsførere, og det er umuligt, at de Alle kunne blive af den Bestaffenhed, at de kunne

bruges ved den nye Retsforsatning. Ja, det vil jeg meget gjerne indrømme, man vil faae ligesaa lidet brugelige og ligesaa brugelige Sagsførere som de nuværende. Det er min Overbevisning, at der ogsaa blandt de nuværende Sagsførere er en heel Deel, om hvem man kan paastaae, at de ikke ere i Besiddelse af de Kræfter, man maatte ønske, for at de kunde bære den mundtlige og offentlige Procedure. Dem maae vi altsaa, naar vi ville sikke os dygtige Sagsførere, sigte fra den nuværende Sagsførerstand, men det er da lettere og mindre haardt for dem, der frasigtes, naar man har 200 at vælge iblandt, end naar man kun har 60, for at tage ligegyldige Tal. Kan jeg af 200 frasigte 100, saa rammer Frasigtelsen ikke nær saa haardt de Paagjældende, som naar jeg blandt 60 skal frasigte 20. Hvorvidt disse nye Sagsførere ville kunne faae det fornødne Erhverv, bliver deres Sag; men det forekommer mig ikke, at der fra Lovgivningsmagtens Side er nogen Grund til at træffe Bestemmelser, hvorved man forhindrer Folk fra at slaae ind paa den Vej, hvortil de maa stee føle sig kaldede. Og nu kommer jeg til Hovedsagen. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at Udsigten til, at vi kunne faae de Folk, vi behøve, bliver forøget, naar Afgangen til Sagsførerstanden ikke skal stee ad Supplicationsveien, saaledes som nu, men derved, at Vedkommende anmelder sig som den, der har de lovbestemte Betingelser og derfor vil ansættes. Jo friere man gjør Afgangen til, at unge Mænd paa denne Maade uden Hindring kunne komme ind paa denne Vej, desto større bliver Sandsynligheden ganske vist for at kunne faae dygtige Mænd dertil, og jeg seer ikke, at der er nogen anden Uddannelsesskole for Sagsførerstanden end netop den at gaae Sagsførerveien. Vægger man nogen Vægt paa, hvad jeg troer man bør gjøre, at der gives de Vedkommende Afgang til mundtlig Procedure, saa vil det kunne naaes her i Kjøbenhavn ved Sø- og Handelsretten. Jeg veed ikke nogen anden Ret, hvor mundtlig Procedure finder Sted (Stemmer: Høiesteret!), ja naturligviis Høiesteret, men det er jo ikke noget Sted, hvor unge Mænd kunne faae Udvælgelse. Det er min Overbevisning, at dette Lovforslag afhjælper nogle ved den nu bestaa-